Ετος 1ον — ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΠΕΜΠΤΗ 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1912 — Αριθ. 126

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ & ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Χ. ΣΑΜΑΡΙΔΗΣ δ. ν.
ΤΙΜΟΘΕΟΣ Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: Οδός Μητροπόλεως
Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις:
«AGHON» — MÉTELIN
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου λεπτὰ 25

ΛΑΪΚΟΣ ΑΓΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΩΝ ΛΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ετησία ἐν Μυτιλήνῃ	Δραχμὰς	18
» » τῇ νήσῳ καὶ τῇ Ἑλλάδι	»	22
» » τῷ ἐξωτερικῷ	Φράγκα	30

Ἐξάμηνος ἀναλόγως

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς μὴ φέρουσα τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος καὶ τὰς ὑπογραφὰς τῶν διευθυντῶν θεωρεῖται ἄκυρος.

Δημοσιεύσεις κατ' ἀποκοπήν

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΑΘΗΝΩΝ

(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

ΑΘΗΝΑΙ, 24 Νοεμβρίου 1912.

Ἐπίστρατοι — Ἀντάρται — Ἡ πολεμικὴ κίνησις. — Τὸ Πανεπιστήμιον. — Ἡ Ἑλληνικὴ ψυχή. — Αἱ γενναιοδωρίαι. — Αἱ πριγκήπισσαι. — Οἱ αἰχμάλωτοι ἀξιωματικοί. — Τὸ πένθος Ἰωαννείων Γ'. — Ἡ ἀνακωχή. — Ἡ Ρόδος.

Ἡ πολεμικὴ κίνησις δὲν ἠλαττώθη τὸ παράπαν. Τὰ Παρεπήγματα, ἡ Πλατεῖα τοῦ Ἄρεως, ἡ Πλατεῖα τοῦ Ζαππείου, ἡ ὁδὸς Ἀκαδημείας, ἡ ὁδὸς Ἐλευθερίου Βενιζέλου ἤθελον νὰ εἶναι, ὡς μετονομάσθη ἤδη προτάσει τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου αὐτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ μεγαλεπηβόλου Πρωθυπουργοῦ μας, καὶ πᾶσα ἄλλη πλατεῖα τῆς πόλεως φιλοξενεῖ καθ' ἑκάστην σώματα νέα ἐπιστρατευόντων καὶ ἐθελοντῶν ἀσκουμένων. Ἔρχονται ἀθρόοι πάντοτε οἱ νέοι ἐπίστρατοι ἐξ ὅλων τῶν μερῶν, εἰς τὰ ὁποῖα τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα ὡδήγησε τὰ ὁρεκτήρια τέκνα τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλ' ἀτελεύτητον εἶναι καὶ τὸ ρεῦμα τὸ ἐθελοντικόν. Καὶ θαυμάζει ἕκαστος παρὰ τοὺς τακτικοὺς ἐφέδρους τῶν ρυμπλέων ἀντάρτων τὰς τάξεις καὶ παρ' αὐτὰς τὴν ἐρρωμένην στολὴν τῶν Ἑλλήνων Γαριβαλδινῶν.

***

Τὸ Πανεπιστήμιον προεξάρχει εἰς τὴν κίνησιν ταύτην. Οἱ πρῶτοι ἐπίστρατοι ἐν αὐτῷ ἐστρατωνισθησαν, ἐν αὐτῇ δὲ διέμειναν ἐφ' ὅσον ἐστρατολογοῦντο καὶ οἱ Γαριβαλδινοί. Ἀλλὰ καὶ τώρα πάλιν κατέχουσιν αὐτὸ οἱ στρατιῶται μας καὶ μέχρις ὅτου σημάνῃ τὸ πέρας τοῦ πολέμου θὰ φιλοξενεῖται ἐν τῷ τεμένει τῶν Μουσῶν ὁ Ἄρης. Inter arma silent Musae.

Ἄλλως τε καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν φοιτητῶν μας εἶναι ἐπίστρατοι ὡσαύτως δὲ πολλοὶ τῶν καθηγητῶν τοῦ ἀνωτάτου παιδευτηρίου: — Εἶναι τῷ ὄντι ἀφάνταστος ἡ συγκίνησις τοῦ ἀκούοντος κατὰ τὴν ἑσπέραν μάλιστα νὰ ἠχῇ τὸ προσληπτήριον εἰς τὰ πρόπυλα τοῦ Ἐθνικοῦ μας Πανεπιστημίου.

***

Ἀλλὰ τοῦ πολέμου τὰς συγκινήσεις δὲν ἔχουσιν μόνοι οἱ ἐν τοῖς ὅπλοις. Ἡ ψυχὴ συμπάσης τῆς Ἑλλάδος εἶναι διαρκῶς προσηλωμένη εἰς τὰς χώρας τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων. Μετ' ἀγωνίας ἀναμένονται αἱ εἰδήσεις. Τὰ τηλεγραφήματα ἀναγινώσκονται ἀπλήστως καὶ αἱ ἐφημερίδες γίνονται ἀνάρπαστοι. — Μετὰ πόσης δὲ φρονήσεως ἐκδηλοῦται ὁ ἐπὶ παντὶ νίκης ἐνθουσιασμός! Δὲν εἶδον τὴν φρενίτιδα, ἥτις ἐξέσπασεν ἐν Ἀθήναις διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς μακεδονικῆς πρωτευούσης μας. Ἀλλ' ἐθαύμασα τὴν ἄπειρον χαρὰν τὴν ἐπὶ τῇ ἀνακτήσει τῶν δύο μεγίστων νήσων τοῦ Αἰγαίου, τῆς Μυτιλήνης καὶ τῆς Χίου. Εἶδον τὴν ἀποθέωσιν, ἥτις ἔγινεν εἰς τοὺς στρατιώτας, τοὺς νικητὰς τῆς Μακεδονίας, ὅτι ἐπὶ ἄλλας πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις ὁδηγούμενοι διέμειναν ἐπί τινας ὥρας εἰς τὸν Πειραιᾶ. Ἡ ἐθνικὴ συνείδησις ἐξάπαντος ἐπαιδαγωγήθη. Οἱ ἔξαλλοι ἐνθουσιασμοὶ ἐξέλιπον. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει σήμερον ἀσφαλῶς νὰ ἐπιδείξῃ οὐχὶ μόνον ἀνδρείαν, ἀλλὰ καὶ αὐτοπεποίθησιν. Δὲν εἶναι ἀπροσδόκητοι αἱ νῖκαί της. Τὰς ὑπελόγισε. Τὰς ἀνέμενε. Καὶ εἶναι τοῦτο διὰ τὸ μέλλον ἄριστος οἰωνός.

***

Καὶ ἡ ἐλευθεριότης δὲ καὶ ἡ γενναιοδωρία τῶν ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων ἐξακολουθεῖ ἀδιαλείπτως. Μικροὶ κοιτάλογοι δημοσιευόμενοι καθ' ἑκάστην ἐν ταῖς ἐφημερίσι δεικνύουσι μετὰ πόσης προθυμίας προθυμίας προσφέρει ἕκαστος τὸν ὀβολόν του εἰς τὸν κοινὸν σκοπόν. Πρωτοστατοῦσιν οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς ἀλλὰ δὲν ὑστεροῦσιν οἱ τῆς Αἰγύπτου καὶ οἱ ἄλλοι. Ἀλλὰ καὶ πλεῖστοι εἶναι οἱ ἀνωνύμως μεγάλα προσφέροντες ποσά. — Σημειωτέον δὲ ὅτι ἀρίστη ὑπῆρξεν ἐντεῦθεν καὶ ἡ ἐντύπωσις ἡ ἐκ τῶν ἐρανῶν τῶν γενομένων ἐν Μυτιλήνῃ.

***

Τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην σύμπαντος τοῦ Ἔθνους ἔχουσιν ἐπισπάσει καὶ αἱ περιπιεσμέναι τῆς Ἑλλάδος πρὸ γκήπισσαι, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος πολυτίμους προσφέρουσιν ὑπηρεσίας εἰς τοὺς ἐκ τοῦ πολέμου παθόντας πατριώτας. Ὡσαύτως δὲ αἱ εὐγενεῖς δέσποιναι, ὅσαι μετὰ τῶν πριγκηπισσῶν μας συνεργάζονται εἰς τὸ φιλάνθρωπον ἔργον.

***

Οἱ ἐν Νέᾳ Φιλαδελφείᾳ κρατούμενοι ἀξιωματικοὶ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, οἱ ἐκ Θεσσαλονίκης, διαμένουσιν ἐν τῷ Ἀκταίῳ ξενοδοχείῳ μεγιστοπρεπεστάτῳ κειμένῳ ἐπὶ τῆς παραλίας. Κατ' ἑκάστην ὁμάδες αὐτῶν ἐξέρχονται εἰς τὴν παραλίαν καὶ ὁ κόσμος ἐπίτηδες μεταβαίνει εἰς Φάληρον, ἵνα βλέπῃ αὐτοὺς ἀς περιεργοῦντα.

***

Χθὲς ἔφθασε τὸ ἐπίσημον πένθος τὸ ἐπιβληθὲν ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀειμνήστου μεγαλοστράτηγου Πετριάρχου μας Ἰωαννείου Γ'.

***

Τώρα πλέον κύριον θέμα τῶν συζητήσεων ἐνταῦθα εἶναι τὸ ζήτημα τῶν περὶ τῆς εἰρήνης διαπραγματεύσεων. Ὅτι δὲν ὑπέγραψεν ἡ Ἑλλὰς τὴν ἀνακωχὴν, ἐπεδοκιμάσθη ὑπὸ πάντων. Πρῶτον διότι ἔχομεν ἀκόμη ἐθνικὰς ὑποχρεώσεις νὰ ἐκπληρώσωμεν ἐν τῷ προκειμένῳ πολέμῳ. Τὰ Ἰωάννινα δὲν ἔπεσαν. Ἔπειτα ἔχομεν καθήκοντα πρὸς τοὺς συμμάχους μας, οἵτινες ἀστραπιαίως θὰ ἐκινδύνευον, ἂν ἀτεσύρετο ἐκ τοῦ Αἰγαίου, ὡς ὁπήρχησεν ἡ Τουρκία, ὁ στόλος ὁ ἑλληνικός. Περὶ τῆς Ρόδου καὶ τῶν ἄλλων νήσων τῶν ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν κατεχομένων ἐλπίζομεν νὰ τὰς λάβωμεν. Ἐμπνέει τὴν ἐλπίδα ταύτην τῶν ἀπαιτήσεών μας τὸ δίκαιον καὶ πολλῷ μᾶλλον ἐκεῖνος, ὅστις σήμερον διευθύνει τὴν Ἑλλάδος τὰς τύχας.

Ὠρίων

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΗΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Μέσ' τῆς σκλαβιᾶς τὴ κόλασι δεμένη μ' ἀλυσίδες
ἡ νύφη ἡ πεντάμμορφη ποῦ ἄστραφτε στὰ κάλλη
μ' ὑπομονὴ καρτέραγε καὶ μὲ κρυφὲς ἐλπίδες,
νἄρθ' ὁ καιρὸς γιὰ νὰ ρίχτῃ στῆς μάννας τὴν ἀγκάλη.

Ἐκεῖ ποῦ ἐκοιμότανε στὸ μαῦρο τὸ σκοτάδι
ἡ μάννα της τὴ χάϊδευε, κρυφὰ τὴν ἐφιλοῦσε
μὲ τῆς θαλάσσης τὸν ἀφρὸ, μὲ τὸ θερμὸ χοχλάδι
γλυκὰ τὴν ἐνανούριζε καὶ τὴν παρηγοροῦσε.

Τὴ νύφη τὴν πεντάμμορφη ξαφνιάζει τὸ ***«Μοιραῖον»***
καὶ βλέπει τὴ μητέρα της· Δὲν εἶν' ἀλήθεια· ὄχι,
κοι οὖμαι κι' ὀνειρεύομαι· Τί ὄνειρο ὡραῖον!!
Τί εὐτυχία τί χαρὰ καὶ τί γλυκάδα πῶχει!

Μὴ φύγῃς ὄνειρο γλυκό, καὶ κάθησε μαζύ μου
παρηγοριὰ καὶ συντροφιὰ μέσ' τὴ σκλαβιὰ νὰ σέχω
νὰ εἶσαι σὺ τὰ μάτια μου τὸ φῶς μου ἡ ζωή μου
ὡς ποῦ νὰ ἔρθ' ἡ μάννα μου ποῦ χρόνια ἀπαντέχω.

Ὁ οὐρανὸς ἐχάραξε τὴν ἄγια 'κείνη μέρα
ἡ νύφη ἡ πεντάμμορφη ξυπνᾷ ἡ σκλαβωμένη
καὶ βλέπει καὶ στὸ ξύπνο της τὴν ἴδια της μητέρα
Ἑλλάδα τὴ Μεγάλη μας τὴ πολυδοξασμένη.

. . . . . .

Ποιὸς θὰ τολμήσῃ γιὰ νὰ πῇ καὶ ποιὸς νὰ περιγράψῃ
ἐκεῖνο ὅπου ἔγινε τὴν ἄγια 'μέρα 'κείνη
ἡ μάννα σἀν ἐπρόβαλλε μὲ ὅλη της τὴ λάμψι
κι' ἀγκάλιασε ***ἐλεύτερη*** τὴ σκλάβα ***Μυτιλήνη.***

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
(Ἠθοποιὸς ἐκ Παρακοίλων)

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΛΑΦΥΡΑ

Ὅλοι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ὅλαι αἱ Ἀθηναῖαι ἀπὸ ἡλικίας ἓξ ἐτῶν καὶ ἄνω ζητοῦν λάφυρα. Ἐλαφρὰ ἐπιθυμία, τείνουσα νὰ καταλάβῃ ἔκτασιν μανίας ἐκδηλοῦται ἀπὸ μικροὺς καὶ καὶ μεγάλους. Δὲν ζητοῦν λάφυρα ἀξίας καὶ ὁ πόθος των δὲν ἔχει οὔτε τὴν ὑστεροβουλίαν τοῦ ὠφελίου. Ἁπλῶς θέλουν κάτι τι τὸ ὁποῖον ν' ἀνήκεν εἰς Τούρκους καὶ ἂς εἶνε ἄχρηστον, ἀνήμαντον, μηδαμινὸν καὶ ἐπὶ τέλους συχαμένον.

Ἕνας ἄνθρωπος ἐνεφανίσθη προχθὲς εἰς τὴν φιλόκαλον συντροφιὰν, εἰς τὴν ὁποίαν ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιὰ καὶ νεάνιδες ἐπέρναμε τὸ ἑσπέρας μας.

— Αὔριον φεύγω γιὰ τὰ Γρεβενά, εἶπεν. Εἶνε ἡ πατρίς τοῦ πατέρα μου, δὲν ἐπῆγα ποτέ μου καὶ ἀποφάσισα νὰ πάω τώρα πρὶν ἡ ἀπελευθέρωσις φέρῃ τὰ ἔχνη της. Θέλω νὰ ἴδω τὸ χωριὸ μου ὅπως μοῦ τὸ περιέγραφεν ὁ πατέρας μου ζωντανώτατα ὅταν ἐτουρκοκρατεῖτο ἀκόμη. Τὸ ἔχω διὰ τῆς φαντασίας καμωμένο μέσα στὸ μυαλό μου καὶ θέλω νὰ τὸ ἴδω ἔτσι. Ἂν δὲν ἔχοχουν φύγει ἀκόμη ὅλοι οἱ Τοῦρκοι θὰ εἶμαι εὐτυχής.

Ἀμέσως ὅλοι τὸν περιεκύκλωσαν καὶ ἐφάνη, ὅτι ὅλοι κάτι ἤθελαν νὰ εἴπουν ἀλλὰ δὲν ἐτολμοῦσαν. Ἠρχισεν ὅμως ἡ οἰκοδέσποινα, ἡ ὁποία ἤνοιξε τὸ πῦρ.

— Νὸ μᾶς φέρῃς κάτι τι, Δημητράκη, εἶπε. Νὰ μὴ γυρίσῃς μὲ ἄδεια χέρια.

Ὁ ἄνθρωπος ἐφάνη ἐκπλαγείς.

— Καθ' ὅσον ξέρω, εἶπε, τὸ χωριό μου δὲν βγάζει τίποτε. Εἶνε ἕνα πτωχὸ χωριὸ, χτισμένο ἐπάνω σὲ βράχους· Ποῦ ἐνομίσατε πῶς πηγαίνω; Σνὴ Λόντρα ἢ στὴ Βουδαπέστη;

Ἡ οἰκοδέσποινα ἐγέλασε.

— Καϋμένε, τοῦ εἶπε. Δὲν σοῦ εἴπαμε νὰ μᾶς φέρῃς οὔτε χαβιάρι μαῦρο, οὔτε ραδιογραφικὴ μηχανή. Νὰ μᾶς φέρῃς κάτι λίφυρον. Τί διάβολο, σὲ μέρος ποῦ κατεκτήσαμε πηγαίνεις, δὲν θὰ μᾶς φέρῃς οὔτε ἕνα λάφυρο.

— Ἀ, λάφυρο! Καὶ σὰν τὶ λάφυρο θέλετε;

— Ἐγώ, εἶπεν ἡ οἰκοδέσποινα, θέλω μία τουρκικὴ σημαία. Σπουδαῖο πρᾶγμα εἶνε νὰ μᾶς εὕρῃς μία σημαία; Θὰ τὴν κρεμάσω σὲ ἐκείνην τὴν γωνία στὸ σαλόνι μας... Καὶ καθὼς εἶνε κόκκινο τὸ σαλόνι θὰ πηγαίνῃ θαυμάσια.

— Νὰ εἶνε ὅμως μαύρη, κουρελιασμένη, τρυπημένη ἀπὸ σφαῖρες, εἶπεν ὁ υἱὸς τῆς οἰκογενείας, δεκαεξαετὲς παλληκάρι, ποῦ εἶχαν κ' ἔπαθαν νὰ τὸ κρατήσουν νὰ μὴν πάῃ ἐθελοντὴς καὶ εἰς τὸ μεταξὺ τὸ σκάζει ἀπὸ τὸ σχολεῖον.

— Ἐγώ, εἶπεν ὁ πατέρας, θέλω νὰ μοῦ φέρῃς ἕνα παληὸ ὅπλον. Ἂς εἶνε ἄχρηστον, διότι ἄλλως δὲν πρόκειται νὰ τὸ χρησιμοποιήσω. Θὰ ἔχῃ τὴν ἀξίαν τοῦ λαφύρου.

— Ἕνα ζευγάρι παστουρμάκια, εἶπεν ἡ κόρη. Δὲν θὰ τὰ φορέσω ἐγὼ βέβαια. Ἀλλὰ θέλω νὰ τὰ βάλω στὴν τουαλέττα μου νὰ συλλογίζωμαι πῶς τὰ ἐφόρεσε μία χανούμη. Δὲν θὰ τὰ ξεχάσετε, κύριε Δημητράκη, ἔ;

— Κ' ἕνα σπαθί, εἶπεν ὁ μικρὸς τῆς οἰκογενείας. Ὄχι σπαθὶ χαντζάρι... Ὄχι, ὄχι χαντζάρι. Γιαταγάνι θέλω.

— Ἐκεῖνο ποῦ θὰ σοῦ ζητήσω ἐγώ, εἶπεν ὁ ἀδελφὸς τῆς οἰκοδεσποίνης, εἶνε ἀκόμη εὐκολώτερον. Θέλω μίαν τουρκικὴν σφραγῖδα ἀπὸ ἐκείνας ποῦ οἱ Τοῦρκοι τὰς ἔχουν σὰν δακτυλίδι καὶ σφραγίζουν τὰ γράμματά των. Ὅσον μικρὸ χωριὸ καὶ ἂν εἶνε τὰ Γρεβενά, εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴν εἶχε Τούρκους ποῦ ἔχουν σφραγῖδα.

Δέκα ἀκόμη ἀνάλογοι παρακλήσεις ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἐπήγαινε νὰ ἴδῃ μὰ ματιὰ εἰς τὴν ἀπελευθερωθεῖσαν πατρίδα του. Ὡς καὶ ὁ θυρωρὸς εἰς τὴν ἐξώθυραν ἐζήτησε μίαν παληὰ σκουριασμένην ἀλυσίδα.

— Καὶ τώρα, πῶς θὰ τὰ καταφέρῃς; τοῦ εἶπα, ὅταν εὑρεθήκαμε εἰς τὸν δρόμον.

Ὁ ἄνθρωπος ἐσκέφθη ὀλίγον καὶ μοῦ εἶπε.

— Μοῦ φαίνεται πῶς ἐδῶ κάπου ὑπάρχει ἕνα παλαιοπωλεῖον. Εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴν ὑπάρχῃ μέσα... λάφυρα. Θὰ ἀγοράσω ὅ τι εὕρω, θὰ κάμω μίαν ἱστορίαν γιὰ τὸ καθένα καὶ θὰ μείνουν ὅλοι εὐχαριστημένοι.

Ο Ρίπ.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς μάχης τοῦ Συρράκου μεταξὺ τῶν εὐζώνων καὶ τῶν Τούρκων ἐλήφθησαν τὴν Κυριακὴν αἱ κάτωθι τηλεγραφικαὶ λεπτομέρειαι παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ στρατοῦ τῆς Ἠπείρου στρατηγοῦ κ. Σαπουντζάκη.

Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν
Ἀθήνας

Κατὰ τὴν χθεσινὴν ἐπίθεσιν, καθ' ἣν κατελήφθη ὑπὸ τῶν ἡμετέρων τὸ Συρρακόν, ὁ Ἅγιος Γεώργιος καὶ τὸ Βυζάνιον, ἐτραυματίσθησαν ἐλαφρῶς ὁ ὑπασπιστάρχος κ. Καρύδης, τέσσαρες ὁπλῖται καὶ μία γυνή, ἐκ δὲ τῶν Τούρκων ἐφονεύθησαν 10 καὶ συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι 37, ἐξ ὧν ὁ τοιοῦτος εἷς εἶνε ἀξιωματικός.

Κ. Σαπουντζάκης
(ἀντιστράτηγος)

Ἡ κατάληψις τοῦ Δελβίνου

Μετὰ τὴν κατάληψιν τῶν Ἀγίων Σαράντα ὑπὸ ναυτικοῦ ἀποβατικοῦ ἀγήματος, αἱ ἐκεῖ Τουρκικαὶ ἀρχαὶ — διοικητικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἐν γένει — ἀπῆλθον εἰς Δελβίνον.

Ἰδιωτικαὶ πληροφορίαι ἔφερον πραγματοποιηθεῖσαν καὶ τὴν κατάληψιν τῆς ἐπαρχίας Δελβίνου ὑπὸ ἐθελοντικῶν Ἑλληνικῶν σωμάτων. Ἐπίσημος ἐν τούτοις πληροφορία μέχρι τῆς χθεσινῆς νυκτὸς οὐδεμία ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ἡ κατάληψις τοῦ Δελβίνου δὲν θὰ βραδύνῃ ν' ἀναγγελθῇ ἐπισήμως.

Εἰς τὰ Ἰωάννινα

Κατ' ἐπισήμους πληροφορίας τὰ ἡμέτερα στρατεύματα διαρκῶς προελαύνοντα κατέλαβον τὰς πέριξ τῶν Ἰωαννίνων θέσεις, στενώτερον τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς Τουρκικῆς φρουρᾶς ἐνεργοῦντα. Οὕτω καθὰ ἐκεῖθεν ἀγγέλλεται μετὰ τὴν κατάληψιν τοῦ Συρράκου ὁ ἡμέτερος στρατὸς κατέλαβε τὰ προσκείμενα τῶν Ἰωαννίνων χωρία Μιχαλίτση καὶ Δεβίζια. Ὁ Τουρκικὸς στρατὸς διαρκῶς ὀχυροῦται εἰς τὴν θέσιν Πετσὰ ὅπου κεῖται τὰ περίφημα στενὰ τοῦ Ἀετοράχη. Τὰ στενὰ ταῦτα δεσπόζουν τῆς δημοσίας ὁδοῦ τῆς ἀγούσης πρὸς τὰ Ἰωάννινα ἡμίσειαν ὥραν περίπου ἀπέχοντα ταύτης. Ἐπὶ τοῦ Πετσὰ οἱ Τοῦρκοι ἔρουσι τοποθετήσει πυροβόλα, ἐπίσης δὲ καὶ εἰς τὰ στενὰ τοῦ Ἀετοράχη.

Τὰ στενὰ ταῦτα ἀπὸ στρατηγικῆς ἀπόψεως μειονεκτοῦσι τῶν στενῶν τῶν Πέντε Πηγαδίων τὰ ὁποῖα ὡς γνωστὸν μίαν μόνον ὁδὸν ἔχουσιν.

Ὁ Ἑλληνικὸς στόλος

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Κων/πόλεως πρὸς Ἰταλικὸν ἐφημερίδα ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἐνεφανίσθη πλησιέστερον πρὸς τὰ στενὰ τῶν Δαρδανελλίων.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας ὁ Ἑλληνικὸς στόλος παραπλεῖ τὰ Δαρδανέλλια στενώτατα ἐνεργῶν τὸν ἀποκλεισμὸν κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ συζητοῦνται οἱ ὅροι τῆς εἰρήνης.

Περὶ τῶν πληροφοριῶν αὐτῶν τῶν Ἰταλικῶν ἐφημερίδων οὐδεμία ἐπίσημος πληροφορία ἐδόθη. Ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἀναλαβὼν τὸν ἀποκλεισμὸν εὖν στενῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου οὐδέποτε ἀπεμακρύνθη ἐνεῦθεν ἐκτὸς μονάδων τινῶν τοῦ στόλου ἀπασχοληθεισῶν εἰς ἄλλας πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις ἀλλ' ἀμέσως ἑνωθεισῶν μετὰ τοῦ λοιποῦ στόλου.

Τὸ Μοναστήριον

Ἐξακολουθοῦν δημοσιευόμεναι διάφοροι ἀνακρίβειαι περὶ τῆς τύχης τοῦ Μοναστηρίου μετὰ τὴν κατάληψιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ.

Ἐν σχέσει πρὸς ταῦτα ἐδημοσιεύθη ἀνεύθυνος πληροφορία πρὸς τὸν «Ν. Ε. Τύπον» καθ' ἣν δῆθεν οἱ Βούλγαροι ἐποφθαλμιῶσιν ὁλόκληρον τὴν ἀνατολικὴν Μακεδονίαν. Προστίθεται μάλιστα εἰς ταῦτα ἡ πληροφορία ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἠναγκάσθη νὰ δηλώσῃ εἰς τὸν πρέσβυν μιᾶς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ὅτι θ' ἀποσύρῃ τὸν στόλον της ἐκ τοῦ Αἰγαίου, συνομολογοῦσα συθήκην χωριστὴν μετὰ τῆς Τουρκίας κλπ. Αἱ πληροφορίαι αὗαι δὲν ἔτυχον τῆς ἐγκρίσεως καὶ τῶν ἡμετέρων ἐπισήμων κύκλων.

Ἡ ἀναχώρησις
τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, προκειμένου σήμερον τὴν πρωΐαν ν' ἀναχωρήσῃ εἰς Λονδῖνον, ἔσπευσε χθὲς τὸ ἀπόγευμα νὰ μεταβῇ εἰς τὰς ἐν Ἀσίᾳ Πρεσβείας καὶ ν' ἀποχαιρετήσῃ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ξένων κρατῶν.

Εἰς τὴν ἀγγλικὴν Πρεσβείαν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς παρέμεινε πλέον τῆς ἡμισείας ὥρας συνδιαλεγόμενος μετὰ τοῦ κ. Πρεσβευτοῦ.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς κατόπιν μετέβη εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς γαλλικῆς ἀποστολῆς κ. Ἐντοῦ καὶ ἀπεχαιρέτησεν αὐτόν.

Ἐπίσης μετέβη καὶ ἀπεχαιρέτησεν τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Ἐπιτελείου συνταγματάρχην κ. Μοσκιέ.

ΠΩΣ ΥΠΕΓΡΑΦΗ Η ΑΝΑΚΩΧΗ

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΓΟΝΙ

Καδήκιοϊ 20 Νοεμβρίου — Ἡ ἀνακωχὴ ὑπεγράφη τὴν 8ην ἑσπερινὴν σήμερον. Ἡ τελευταία συνάντησις τῶν πληρεξουσίων ἐγένετο, ὡς καὶ προηγούμεναι, ἐντὸς τοῦ βαγονίου τῆς ἀμαξοστοιχίας, ἥτις μετέφερε τοὺς Τούρκους πληρεξουσίους μέχρι τῆς γεφύρας τοῦ Καρὰ Σοῦ. Ἔσχον τὴν εὐτυχίαν νὰ παραστῶ εἰς τὴν ἱστορικὴν συνεδρίασιν καὶ σᾶς γράφω ἐντὸς τῆς Βουλγαρικῆς ἀμαξοστοιχίας, ἐνῷ ἐπιστρέφομεν εἰς τὴν γραμμὴν τῶν πρωτοφυλακῶν.

Ἐκτεταμένην περιγραφὴν ἐπιφυλάσσομαι νὰ ἀποστείλω κατόπιν περὶ τῆς ἀξιοσημειώτου αὐτῆς στιγμῆς, καθ' ἣν μεταβάλλεται ἡ ὄψις τῆς Εὐρώπης. Οἱ Ἕλληνες πληρεξούσιοι δὲν ἔλαβον ὁδηγίας παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς των ἀπέσχον διὰ ταῦτα τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀνακωχῆς.

Μεταξὺ τῶν γνωστῶν σας ὅρων ταύτης περιλαμβάνεται καὶ δικαίωμα τῶν Βουλγάρων νὰ ἐπισιτίζουν τὸν στρατόν των διὰ τῆς θαλασσίας ὁδοῦ, νὰ δικαιοῦνται δὲ αἱ στρατιωτικαὶ ἀμαξοστοιχίαι των νὰ διέρχωνται διὰ τῆς πολιορκουμένης Ἀδριανουπόλεως.

Ὁ ὅρος οὗτος εἶνε ὁμολογουμένως πρωτοφανής, διότι οὐδέποτε πολιορκῶν εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐλευθέρως ἀπὸ πολιορκουμένης θέσεως. Αἱ ἀμαξοστοιχίαι θὰ δύνανται νὰ φέρωσι φορτίον παντὸς εἴδους.

Ὁ ἀνεπίκαιρος, ὅστις κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διαπραγματεύσεων θὰ ἐπεθύμει νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐχθροπραξίας, θὰ ἔλεγε νὰ καταστήσῃ τὸ τοιοῦτον γνωστὸν πρὸ τεσσάρων ἡ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΛΕΣΒΟΥ

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ ἀδικτιολόγητος εἶναι ἡ ἀνησυχία ἡ ἐπιδεικνυομένη ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς νήσου μας διὰ τὰς καταπιέσεις τὰς ὁποίας ὑφίστανται διαμερίσματά τινα αὐτῆς ἔνθα δὲν ἔδοξεν εἰσέτι τῷ Θεῷ νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ζωογόνος αὔρα τῆς ἐλευθερίας, ἀλλὰ τοὐναντίον καὶ προδίδει αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἂς ἐπιτραπῇ ἡμῖν νὰ μὴ χαρακτηρίσωμεν ὅπως πρέπει ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Πρέπει ὅλοι νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν, ὅτι τὰ ἐνταῦθα συμβαίνοντα ἐκ μέρους τοῦ μόνον θηριώδη ἔνστικτα ἐγκρύπτοντος τουρκικοῦ στρατοῦ συμβαίνουσιν εἰς ἀσυγκρίτως εὐρυτέραν κλίμακα εἰς ὅλα τὰ καταληφθέντα μέρη. Εἰς τὴν Ἠπειρον, τὴν Μακεδονίαν τὴν Θράκην πανταχοῦ, ὁπόθεν σήμερον ἐκδιώκονται οἱ Τοῦρκοι, συμβαίνουν αἱ ἴδιαι καὶ χείρονες λεηλασίαι ἁρπαγαί, βιασμοί, σφαγαί. Οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἄλλως.

Ἐκ τούτου ὅμως δὲν ἕπεται ὅτι πρέπει νὰ ἀδημονῶμεν, νὰ δυσανασχετῶμεν νὰ ἐκφέρωμεν τὴν γνώμην ὅτι οἱ τάδε χωρικοὶ ἐριάσθησαν εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῶν αἰσθημάτων των, ἢ ὅτι οἱ τάδε ἔπραξαν καλῶς ἀναμένοντες, ἢ νὰ κρίνομεν οὕτως ἢ ἄλλως τὰς ἐνεργείας τῶν ἀρχῶν μας.

Ἡ ἐλευθερία οὐδεμίαν ἔχει ἀξίαν ἀποκτωμένη ἄνευ κινδύνων, ἄνευ ἀγώνων, ἄνευ θυσιῶν.

Ας λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὴν ἡρωΐδα Κρήτην.

Διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ σημερινὸν σημεῖον κατεστράφησαν αἱ πόλεις αὐτῆς, ἐσφάγησαν οἱ κάτοικοί της, ἀνεσκάφη μέχρις ἐγκάτων ἡ γῆ της.

Καὶ ἐκ τῶν ἐρειπίων τούτων ἀνέθωρε καὶ ἀνεβλάστησεν, ἡ θεὰ Ἐλευθερία, τείνουσα νὰ σκιάσῃ ὑπὸ τὴν εὔσκιον σκέπην της ἅπαν τὸ Ἑλληνικόν.

Ας μὴ ἀδημονῶμεν λοιπόν, ἂς μὴ δυσανασχετῶμεν, ἂς μὴ αἰτιώμεθα οὐδὲν καὶ οὐδένα.

Ὀλίγη ὑπομονή. Ἡ τιμωρία θὰ ἐπέλθῃ ταχεῖα καὶ θὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὰς θηριωδίας τοῦ τουρκικοῦ δῆθεν στρατοῦ.

—=—

ΕΞΕΦΥΛΙΣΘΗΣΑΝ φαίνεται καὶ οἱ... Μεγάλοι εὐεργέται τοῦ γένους μας. Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν πᾶν ὅτι Ἑλληνικόν, δεικνύει μίαν ζωήν, μίαν ἀλκήν, ἓν σφρίγος, μίαν τόνωσιν οὐδέποτε ἄλλοτε ἀπαντηθεῖσαν, τὸ Ἔθνος μας, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐκπλήξει ἕως τώρα τὴν ἀνθρωπότητα διὰ τὰς γενναιοδωρίας τῶν τέκνων του, εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο φαίνεται ἀποκαμὸν καὶ ἐνῷ τώρα πλέον ἢ ἄλλοτε ἐδικαιολογοῦντο αἱ προσφοραὶ αἱ γενναῖαι, αἱ μεγάλαι, αἱ ἄνευ ὑπολογισμοῦ, αἱ μέχρι τρέλλας ἐξικνούμεναι, δεικνύομεν δυστυχῶς ἄγνωστον μέχρι τοῦδε διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν γλισχρότητα καὶ κακομοιρίαν.

Πολλάκις πρὸ τοῦ πολέμου ἠκούετο ὑποψιθυριζόμενον ὅτι:

«Ας ἐργασθῇ ἡ Ἑλλὰς, ἂς δείξῃ τὰ ἔργα της καὶ τότε θὰ ἀνεφαίνετο ἐν ὅλῳ τῷ μεγαλείῳ της ἡ Ἑλληνικὴ μεγαλοδωρία».

Ποῖα λοιπὸν μεγαλείτερα ἔργα ἀπὸ τὰ σήμερον συντελούμενα ἀναμένουν νὰ ἴδουν οἱ ὁμογενεῖς μας;

Ποῦ εἶναι οἱ Ζάππαι μας, οἱ Συγγροί μας, οἱ Ἀβέρωφ, οἱ Σῖναι, οἱ Βαλλιάνοι, οἱ Πάγκαι, καὶ ὅλη ἡ ἄλλη ἀναρίθμητος χορεία τῶν ἀνεξαντλήτων εἰς γενναιοδωρίας τέκνων τῆς Ἑλλάδος, τῶν ὁποίων τὰ ἀθάνατα μνημεῖα κοσμοῦν πᾶσαν Ἑλληνικὴν γωνίαν;

Ἐξέλειψεν ἄρά γε ἡ γενεὰ ἐκείνη, ἢ ἀναμένει κατάλληλόν τινα εὐκαιρίαν ὅπως ἐπιδείξῃ τὰ ἐν αὐτῇ ὑπνώττοντα ζώπυρα τῆς Ἑλληνικῆς γενναιοφροσύνης καὶ φιλοπατρίας διὰ νὰ ἐκπλήξῃ καὶ ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ τὸν κόσμον ὅπως τὸν ἐξέπληξε διὰ τὰς στρατιωτικάς ἀρετάς τῆς;

—=—

Η ΕΛΛΕΙΨΙΣ τῶν τροφίμων καὶ ἰδίως τῶν ἀλεύρων καθίσταται ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ αἰσθητοτέρα. Αἱ τιμαὶ ἀκολουθοῦν κατ' ἀντίστροφον κλίμακα τὴν παρατηρουμένην ἔλλειψιν καὶ οὕτω φοβούμεθα μή ὡς ἂν κρατήσῃ ὀλίγον ἀκόμη ἡ κατάστασις αὐτὴ θὰ φθάσωμεν βαθμηδὸν εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς Κριμαίας.

Εἰς τὴν παρατηρουμένην ὑπερτίμησιν δὲν παίζει βεβαίως ὀλίγον ρόλον ἡ ἀσχοκέρδεια τῶν ἀσυνειδήτων ἐκμεταλλευτῶν, ἀλλὰ διὰ νὰ εἴμεθα δίκαιοι ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι κανεὶς δὲν θὰ ἦτο σήμερον τόσον φιλάνθρωπος, τόσον ἀλτρουϊστής, ὥστε νὰ μὴ θελήσῃ νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς χρυσῆς ταύτης δι' αὐτὸν ἐποχῆς.

Ἡ Διοίκησίς μας ὀφείλει νὰ μεριμνήσῃ σοβαρῶς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἰδίως διὰ τὴν προμήθειαν ἀλεύρων, κατόπιν μάλιστα τῆς συγκεντρώσεως τόσων προσφύγων εἰς τὴν πόλιν μας, διότι ὑπάρχει φόβος μή εἰς ἂς τόσας ἀγωνίας προστεθῇ καὶ ἡ τῆς πείνης.

ΜΥΤΙΛΗΝΑΪΚΑ

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Η Α. Μ. ὁ Βασιλεύς μας, εἰς ἀπάντησιν πρὸς τὸ τηλεγράφημα τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τοῦ Δημ. Συμβουλίου Μυτιλήνης, δι' οὗ ἐξεφράζετο ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς νήσου μας ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ ἀπέστειλε τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα μεταβιβασθὲν διὰ τοῦ Μαρκονείου ἔχον τοῦ εὐδρόμου «Μυκάλη»:

Θεσσαλονίκη.

Εὐδρομον «Μυκάλη»

Κύριον Βασιλεύ
Δήμαρχον Μυτιλήνης

Εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως ὑμᾶς καὶ κατοίκους Μυτιλήνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

—=—

Πρὸς τοὺς εωργικοὺς
Ἐπιτρόπους τῆς Νήσου

Παραγγέλλομεν νὰ ἐξακολουθήσητε τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων σας καὶ νὰ καταγγέλλητε εἰς τὴν Διοίκησιν πᾶσαν ζημίαν, ἣν ἠθέλατε ἐξακριβώσῃ, ὅπως ἐν καιρῷ, οἱ ὑπαίτιοι ὑποστῶσι τὰς συνεπείας τοῦ Νόμου.

Μυτιλήνη 26 Νοεμβρίου 1912

Ο Διοικητικὸς Επιτροπος
Ξ. Στελλάκης

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

Μία γνώμη.

Πρὸς τοὺς συμπατριώτας μου Λεσβίους

Φροντὶς ὅτι ἡ δεκάτη πέμπτη Δεκεμβρίου, ἐπέτειος τῆς μνήμης τοῦ ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου, πρέπει ὁ χρυσοῦς γράμμασι ν' ἀναγραφῇ εἰς τὰ ἑορτολόγια τῶν σχολείων μας ὡς ἑορτὴ ἑορτῶν καὶ πανήγυρις πανηγύρεων, ἀλλὰ νὰ περιέλθῃ καὶ εἰς γνῶσιν ὅλων ἡμῶν τῶν Λεσβίων, διότι κατ' αὐτὴν ἑορτάζει τὴν ὀνομαστικήν του ἑορτὴν ὁ λυτρωτὴς Θεὸς τῆς νήσου μας, ὁ μέγας τέλος ἄνθρωπος ὅλης τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ἐλευθερωτὴς Βενιζέλος, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνον τ' ὄνομα, ἀλλ' ἔχει καὶ τὴν χάριν.

Λέσβος τῇ 27 Νοεμβρίου 1912

Δημοσθένης Βιλάκης

Επικροτοῦμεν εἰς τὴν γνώμην τοῦ ἐνθουσιώδους διδασκάλου καὶ πιστεύομεν ὅτι καὶ οἱ ἀρμόδιοι θὰ λάβωσιν εἰς ἐξέτασιν.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΥΠΕΡ ΙΩΑΚΕΙΜ Γ'. ΕΝ ΠΛΩΜΑΡΙΩ

Μετὰ μεγάλης ἐπιβλητικότητος ἐτελέσθη τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν πάνδημον καὶ μεγαλοπρεπὲς μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς μακαρίας ψυχῆς τοῦ ἐκλιπόντος Μεγάλου τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ἀνδρὸς τοῦ Ἐθνάρχου καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ τοῦ Γ'.

Ο ναὸς τοῦ Ἁγ. Νικολάου ἦτο πενθίμως διεσκευασμένος ἐν τῷ μέσῳ δ' εὑρίσκετο ὁ δίσκος τῶν κολλύβων.

Τὸ αὐτόθι ἐδρεύον ἀπόσπασμα τῶν πεζοναυτῶν καὶ ὁ ἄριστα ἐξ ἐπιλέκτων νέων τοῦ Πλωμαρίου κατηρτισθεὶς καὶ τελείως ἐκγυμνασθεὶς ἐθελοντικὸς λόχος ὑπὸ τὸν κάλλιστον ὑποκελευστὴν τοῦ Β. Ναυτικοῦ κ. Π. Μυλωγιάννην εἶχε παραταχθῇ ἐν τῷ ναῷ καὶ ἀπέδειδε τὰς τιμάς.

Μετὰ τὰς ἐπιμνημοσύνους εὐχὰς, λόγους ἀνταξίους τοῦ μεταστάντος ἀειμνήστου Πρωθιεράρχου καὶ Ἐθνάρχου ἀπήγγειλαν ὁ Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος αἰδ. Γεώργιος Σταυρίδης, ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Χρύσανθος Γεωργαντῆς καὶ ὁ καθηγητὴς τῶν σχολείων κ. Ἰω. Πόρτογλου.

—

ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μετὰ θετικότητος διεδίδετο χθὲς ὅτι τὰ Ἰωάννινα ὑποστάντα σφοδροτάτην ἐπίθεσιν ἐκ μέρους τοῦ περικυκλοῦντος αὐτὰ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Σαπουντζάκην παραδόθησαν εἰς αὐτὸν κατερειπωθέντα σχεδὸν ὑπὸ τῶν βολίδων τοῦ Ἑλληνικοῦ πυροβολικοῦ, αἰχμαλωτισθέντων 25 χιλιάδων τουρκικοῦ στρατοῦ.

Καίτοι ἐπισήμως δὲν ἐπεβεβαιώθη ἡ εἴδησις αὕτη, φαίνεται ἐν τούτοις νὰ εἶναι ἀληθής, τοῦτο ἄλλως μᾶς ἐξεβεβαίωσε μετ' ἐπιφυλάξεως καὶ πρόσωπον δυνάμενον ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του νὰ εἶναι ἐνήμερον.

—

Ο ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΣ ΕΝ ΚΙΝΔΥΝΩ

Ταξειδιῶται ἐκ Πολιχνίτου ἐλθόντες χθὲς ἑσπέρας μετέδωκαν ἡμῖν ἔντρομοι τὴν εἴδησιν ὅτι Τουρκικὸν σῶμα ἀποτελούμενον ἐκ 400-500 στρατιωτῶν καὶ βασιβουζούκων διεπεραιώθη δι' ἱστιοφόρων εἰς τὴν ἐντεῦθεν ἀκτὴν τοῦ κόλπου τῆς Καλλονῆς καὶ ἀπεβιβάσθη εἰς θέσιν Ἀμμοῦδι. Ἐκεῖ τοὺς ὑπεδέχθησαν παραφυλάττοντες ἡμέτεροι ἐκ Πολιχνίτου καὶ ἄλλων χωρίων ἀντάρται μὲ σφοδρὸν πῦρ, μάχη δὲ ἀρκούντως σοβαρὰ συνήφθη, ἧς ἄγνωστα τὰ ἀποτελέσματα.

Οἱ διηγούμενοι ταῦτα δὲν ἀποκρύπτουσι τοὺς φόβους των ὅτι ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν οἱ Τοῦρκοι θὰ εἰσβάλλουν εἰς Πολιχνίτον.

Τὰς πληροφορίας ταύτας ἐμάθομεν ἀπὸ ἀγγελιαφόρον, ὃν συνήντησαν καθ' ὁδὸν δρομαίως ἀπεύθυντα ἀπὸ Πολιχνίτου εἰς Ἁγιάσσον, ὅπως εἰδοποιήσῃ περὶ τοῦ γεγονότος.

Τοῦτο πληροφορηθεὶς καθ' ὁδὸν καὶ ὁ ὀπλαρχηγὸς Ἀρης, ὅστις ἤρχετο ἐνταῦθα ἵνα καταθέσῃ ἐντολῇ τῆς Διοικήσεως τὰ ὅπλα, ἐπανῆλθεν εἰς Πολιχνίτον ἵνα δώσῃ χεῖρα βοηθείας.

Ἀγόμενον ἕτερος ἀγγελιαφόρος ἐκ Πλωμαρίου ἔφθασε κομίζων ἐπιστολὴν εἰς τὴν Διοίκησιν, καὶ διεδίδων ὅτι ἐστάλη νὰ εἰδοποιήσῃ ὅτι ἐπίκειται ἐπίθεσις τῶν Τούρκων κατὰ τοῦ Πολιχνίτου.

—=—

ΕΡΑΝΟΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐράνων ἐπιτροπὴν προσέφεραν χθὲς διάφοροι συμπολῖται ἐν ὅλῳ 29445,70 φρ. ἐξ ὧν τὰς 20000 οἱ Ἀδελφοὶ Σιφναῖοι. Ο δὲ κ. Π. Β. Μανάβης μικρὸν ἐλαιόκτημα ἀξίας 700 περίπου φράγκων.

Λεπτομερῆ κατάλογον τῶν προσενεγκόντων, ἀργὰ ἐπιδοθέντα ἡμῖν, καὶ λόγῳ τῆς ἐλλείψεως χώρου δημοσιεύομεν εἰς τὸ αὐριανόν μας φύλλον.

—

ΑΝΑΓΚΗ ΚΑΤΑΛΥΜΑΤΩΝ

Μὲ τὴν ἄφιξιν τόσων προσφύγων εἰς τὴν πόλιν μας, τὰ ξενοδοχεῖα τὰ καὶ εἰς τὰς ὁμαλὰς περιστάσεις ἀνεπαρκῆ κατέστησαν ἤδη ἀνεπαρκέστατα.

Οἱ ἀρμόδιοι ὀφείλουν νὰ φροντίσουν οὐχὶ μόνον διὰ τὴν ἐξεύρεσιν καταλυμάτων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν περιποίησιν τῶν προσφύγων καίτοι οἱ πλεῖστοι τούτων φθάνουν ἐνταῦθα στερούμενοι τῶν πάντων.

Ἀλλὰ οἱ κάτοικοι τῆς πόλεώς μας ἔχουν χρέος νὰ φροντίσουν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, διότι εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις ἐπιβάλλεται ὅλοι νὰ σκεπτώμεθα πολὺ περισσότερον διὰ τοὺς ἄλλους ἢ δι' ἡμᾶς αὐτούς,

—

ΑΦΙΞΙΣ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ

Τὴν τρωίαν τῆς χθὲς κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα μας προερχόμενον ἐκ Λήμνου τὸ ναρκοβόλον «Κανάρης» φέρον ἀρκετὰ πυροβόλα καὶ μυδραλλιοβόλα.

Ωσαύτως χθὲς τὴν νύκτα κατέπλευσαν ἐν μεταγωγικὸν φέρον τὴν Λεσβιακὴν φάλαγκα.

—

ΓΕΥΜΑ ΠΑΡΑ ΤΩ ΔΗΜΑΡΧΩ

Χθὲς ὁ κ. Δήμαρχος παρέθεσε γεῦμα εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὁ πολιτικὸς καὶ στρατιωτικὸς διοικητὴς κ. κ. Στελλάκης καὶ Μελᾶς, ὁ κ. Παπαδὰμ, ὁ κ. Λαμπρίδης, οἰκονομικὸς ἀξιωματικὸς τοῦ στρατοῦ, ὁ κ. Τελώνης, ὁ κ. Λιμενάρχης, ὁ κ. Ταμίας, ὁ κ. Οἰκονομικὸς Ἔφορος, ὁ κ. Διευθυντὴς τοῦ Ταχυδρομείου καὶ ἄλλοι. Τὸ γεῦμα διεξήχθη ἐν ἀδιαπτώτῳ ζωηρότητι, ἐπηκολούθησαν δὲ εὐχαὶ ὑπὲρ εὐοδώσεως τοῦ ἔργου τοῦ ἐνδόξου στρατοῦ μας καὶ τῆς ταχίστης διοργανώσεως τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν.

—

ΑΦΙΞΙΣ ΙΤΑΛΙΚΟΥ

Χθὲς περὶ τὴν 2αν μ. μ. ὥραν κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα μας τὸ καὶ πρό τινων ἡμερῶν κατεπλεῦσαν ἰταλικὸν ἀντιτορπιλικὸν *Cranatiere* τὸ ὁποῖον μετέφερεν ἐνταῦθα τὸν κ. Φιδέλι Νέζι πρόξενον τῆς Ἰταλίας μετάς τῆς Οἰκογενείας του καὶ τὸν κ. Χ' Δήμου πρόξενον ἐν Ἀδινίῳ.

Τὸ ὑγειονομεῖον ὅμως δὲν ἐπέτρεψεν αὐτῷ ἐλευθέραν κοινωνίαν ὡς προερχομένῳ ἐκ Σμύρνης, κηρυχθείσης ὡς γνωστὸν ἐπιχολέρου.

Συνεπῶς ἀνεχώρησε διὰ Κυδωνίας ἵνα ἐκεῖ ἐκτελέσῃ τὴν κάθαρσίν του, προτίθεται δὲ νὰ ἐπανέλθῃ μετὰ δύο ἡμέρας.

—

ΤΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΥΡΜΑ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ

Ἀπεκατεστάθη καὶ πάλιν ἡ ἐπὶ τετραήμερον διακοπεῖσα τηλεγραφικὴ συγκοινωνία μετὰ τοῦ Πλωμαρίου συνδεθέντος νοῦ σύρματος Πλωμαρίου-Μυτιλήνης, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐμπερδευθῇ ἐν Γέρᾳ.

—

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἀφίκετο προερχομένη ἐκ Πειραιῶς ἡ «Ἄλδα» τῆς Ἀχαϊκῆς, ἥτις παρέδωκε καὶ παρέλαβε ταχυδρομικοὺς σάκκους καὶ οὕτως ἐπεκοινωνήσαμεν καὶ πάλιν μετὰ τοῦ ἐκτὸς τῆς Μυτιλήνης κόσμου.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΞ ΑΓΡΑΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ

—=—

Η εὐγνωμοσύνη των πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν ἀνταρτῶν

Ἐκ τῶν ἑξήκοντα ἐξ μετενεχθέντων ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ ἀντάρτικοῦ σώματος τοῦ κ. Δ. Στεφάνου αἰχμαλώτων τῆς Ἀγρας ἐκρατήθησαν περὶ τοὺς δέκα ὡς ἐνεχόμενοι κατὰ τὴν ἰδίαν ὁμολογίαν εἰς τὰς λοπὰς καὶ τὰς κακώσεις τῶν χριστιανῶν τοῦ Μεσοτόπου, οἱ δὲ λοιποὶ ἀφέθησαν ἐλεύθεροι.

Πρὸς τούτοις ἐκρατήθησαν καὶ ἕτεροι 3 ὡς διατελέσαντες ὑπάλληλοι τῶν φόρων καὶ τοῦ τελωνείου μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶνε καὶ ὁ τελώνης Ἀγρας Αλῆ ἐφένδης.

Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι τοῦ ὁποίου εἴδομεν χθὲς, μᾶς παρεκάλεσαν θερμότατα νὰ ἐξάρωμεν τὴν πρὸς αὐτοὺς καὶ ὅλους ἐν γένει τοὺς αἰχμαλώτους εὐγενεστάτην συμπεριφορὰν τῶν ἀνδρῶν τοῦ ἀνταρτικοῦ τούτου σώματος καὶ δὴ τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν κ. Δ. Στεφάνου, ὅστις, ὡς λέγουν, τοὺς ἐπεριποιήθη ὄχι πλέον ὡς ἀλλοφύλους ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο ὡς ἀδελφούς, δαπανῶν ἐξ ἰδίων του.

— Ἔχομεν, λέγουν, μεγίστην εὐχαρίστησιν καὶ εὐγνωμοσύνην τρέφομεν πρὸς τὸν κατεπάν Δημήτριον καὶ τοὺς ἄνδρας του. Αὐτὸς ὄχι μόνον μᾶς ἐπεριποιήθη κάλλιστα, ἀλλὰ καὶ μᾶς ἐροστάτευσε κατὰ πάσης ἀπειρας κακοποιήσεως ἐκ μέρους ἐλαχίστων κακοποιῶν συοιχείων καθ' ὁδὸν καὶ κατὰ τὴν διὰ τῶν χωρίων διάβασίν μας. Ἐκτὸς τῶν τροφῶν καὶ ἄλλων περιποιήσεων μᾶς ἐμίσθωσε καὶ ἁμάξας καὶ ὑποζύγια διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀσθενεστέρων καὶ τὸν ἴδιόν του μάλιστα ἵππον παρεχώρησε πρὸ ἀνακούφισίν μας.

Καὶ δι' ἕνα ἄλλον λόγον ἀκόμη σπεύδομεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὸν κ. Δημ. Στεφάνου. Πολλοὶ ἐξ ἡμῶν ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν χρήματα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα πολύτιμα ἢ κειμήλια.

Παρ' ὅλων ἡμῶν ἐζήτησε καὶ παρέλαβε ταῦτα ἵνα τὰ φυλάξῃ, ὅπως καὶ τὰ προσφύλαξε καὶ οὕτω δὲν ἀπωλέσθησαν, ἀλλ' ἀπεδόθησαν ἡμῖν ὑπὸ τῆς Διοικήσεως, ὅπου λίαν ἀξιεπαίνως ἅμα τῇ ἀφίξει ἡμῶν ἐνταῦθα τὰ εἶχε παραδώσῃ.

Θὰ σᾶς παρακαλέσωμεν πρὸς τούτοις θερμῶς νὰ γράψετε εἰς τὴν ἐφημερίδα σας τὰς θερμὰς ἡμῶν εὐχαριστίας πρὸς τοὺς κατοίκους Πολιχνίτου, Βρυσᾶς, Παλαιοχωρίου καὶ Πλωμαρίου, δι' ἃς παρέσχον ἡμῖν περιποιήσεις, ὧν ἕνεκα οὐδαμῶς ἠισθάνθημεν τὰς πικρίας τῆς αἰχμαλωσίας. Ἰδίᾳ ὀφείλομεν νὰ εὐχαριστήσωμεν τοὺς κ. κ. Ἰατρὸν Περῆν ἐν Βρυσᾷ, ἐφημέριον Παλαιοχωρίου Γιαλούρ,ν, καὶ Παν.ίμην καφετζῆν καὶ ἄλλους τοῦ αὐτοῦ χωρίου καὶ ἐν γένει πάντας τοὺς ὁτωσδήποτε συμπαθήσαντας τὴν τύχην ἡμῶν καὶ περιποιηθέντας ἡμᾶς ὧν τὰ ὀνόματα ἀγνοοῦμεν.

Εἰς ἐρώτησιν ἡμῶν ἐὰν τὸ ὑπὸ τὸν Δ. Στεφάνου σῶμα προέβη εἰς διαρπαγὰς καὶ λεηλασίας μᾶς ἀπήντησαν διαρρυγνύοντες τὰ ἱμάτιά των ὅτι ὄχι μόνον τοιαῦτα τινα δὲν διέπραξαν ἀλλὰ τοὐναντίον μάλιστα ἐφρόνησαν ὡς ἀληθεῖς ἱππόται. Ὡς παράδειγμα μᾶς ἔφερον τὸ ἑξῆς: Κάποιος Ὀμὲρ ἐφένδης ἐξ Ἀγρας ἔστειλε πρεσβείαν παρακαλῶν τὸν Δ. Στεφάνου νὰ ἀφήσῃ τὸν αἰχμάλωτον υἱόν του ἐλεύθερον καὶ νὰ δεχθῇ ὡς λύτρα 50 λίρας ἃς ἐστείλεν αὐτῷ ἀλλ' οὗτος μετ' ἀποστροφῆς ἀπεποιήθη.

—Ἀλλὰ, ἔγουν, ὅτι σᾶς ἐκακοποίησαν οἱ ἄνδρες του, τοῦ εἴπομεν.

— Ὄχι καὶ τοῦτο ψεῦδος οὐδὲν ἀπολύτως οὐδὲν ἐπάθομεν εὑρισκόμενοι εἰς τὰς χεῖρας τοῦ σώματος αὐτοῦ. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι καθ' ὁδὸν αἰχμαλώτους τινὰς ἤθελον νὰ κακοποιήσωσιν οἱ χωρικοί, ἔχοντες ἴσως ἀφορμὰς νὰ νομίζωσιν αὐτοὺς χριστιανομάχους, ἀλλ' ὁ κατεπάνιος κα ὤρθου νὰ συγκρατῇ τὸ μένος των καὶ μάλιστα διέτρεξε καὶ κίνδυνον ἡ ζωή του ὑποστηρίζοντος καὶ προστατεύοντος ἡμᾶς.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ

ΕΚ ΠΑΛΑΙΟΧΗΠΟΥ

Η πολιτοφυλακή. — Οἱ ἀνδρεῖοι καὶ γενναῖοι πολιτοφύλακες τῆς Κοινότητος Παλαιοχήπου (Γέρας) τὸ παρελθὸν Σάββατον 24 τρέχοντος μηνὸς περὶ τὸ μεσημέριον ὄντες πέντε Τούρκους ὡπλισμένους μεχρὶς ὀδόντων, οἵτινες ἐλεηλατοῦσαν ἐκ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν, τοὺς περιεκύκλωσαν καὶ τοὺς συνέλαβον, τοὺς ὁποίους αὐθωρεὶ ἔφεραν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Δημογεροντίας. Ἀμέσως ὁ Μουχτάρης κ. Εὐστράτιος Ρεπάνης μετὰ τῶν συναδέλφων του τοὺς περιεποιήθησαν εὐγενέστατα δώσαντες εἰς αὐτοὺς καὶ τροφήν. Τὴν ἑπαύριον Κυριακὴν οἱ χωροφύλακες μετὰ τοῦ ρηθέντος Μουχτάρου τοὺς ὡδήγησαν εἰς τὴν Διοίκησιν Γέρας οὖσαν εἰς Σκόπελον καὶ παρέδωσαν αὐτοὺς εἰς τὴν Αστυνομίαν.

Ὀφείλομεν λοιπὸν δίκαιον ἔπαινον εἰς τὴν ἀνδρείαν καὶ γενναίαν πολιτοφυλακήν, καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸν ἄοκνον Μουχτάρην ἐπὶ τῇ καταλλήλῳ ἐκλογῇ τοιούτων παλληκαράδων.

Παρατηρητής.

Η ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Η θέσις τῶν Τούρκων

Φιλιππιάς, 22 Νοεμβρίου. — Η ἀπὸ δεκαπενθημέρου περίπου κρατοῦσα ἐκκρεμότης εἶχεν ἐνθαρρύνει ὅπως δήποτε τοὺς Τούρκους, φαντιζομένους ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς δὲν ἐτόλμα νὰ ριψοκινδυνεύσῃ κατὰ τῶν φρουρίων των, ἕνεκα ὁ Αὐστριακὸς πρόξενος κ. Μπιλίνσκι χαρακτηρίζει ὡς... ἀπόρθητα. Καὶ ἐκ τῆς ἐνθαρρύνσεως φαίνεται ταύτης ὁρμώμενοι οἱ γενναῖοι ἀντίπαλοι προέβησαν εἰς καταστροφὴς χριστιανικῶν χωρίων, σφαγὰς Ἑλλήνων καὶ βιασμοὺς γυναικῶν. Τὰ πέριξ τῶν Ἰωαννίνων, πέραν ἀόμη τῶν Ζιγοροχωρίων, ἔχουν μεταβληθῇ εἰς τέφραν καὶ εἶναι βέβαιον ὅτι μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς πόλεως πολλαὶ σκηναὶ φρίκης θ' ἀποκαλυφθῶσι πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ ἐλευθεροτοῦ στρατοῦ.

Η μέχρι τοῦδε ὄλως ἀργοπορία δὲν πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς ἄλλα τινὰ αἴτια. Οἱ συζητηταὶ τῶν κωφενείων πιθανὸν νὰ διαβλέπωσιν ἐν αὐτῇ διαφόρους ἀφορμάς. Ἀλλ' οἱ γνωρίζοντες τὴν φύσιν τοῦ ἐδάφους, τὰ ὀχυρωματικὰ ἔργα τῶν Ἰωαννίνων, δὲν δύνανται ἢ νὰ ἐπιδοκιμάσωσι τὴν βραδύτητα, μεθ' ἧς τὸ στρατηγεῖον ἐργάσθη ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν νίκην.

Καὶ ἔχει πράγματι ἐξασφαλισθῇ πλέον ἡ νίκη παρ' ὅλας τὰς περὶ τοῦ ἐναντίου διαβεβαιώσεις τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Αὐστριακοῦ προξένου.

Ο ἑλληνικὸς στρατὸς τῆς Ἠπείρου, ἐνισχυθεὶς μὲ πυροβολικὸν ἄφθονον, εἶνε ἕτοιμος νὰ διεξαγάγῃ ἀποτελεσματικῶς τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῶν ὀχυρωματικῶν ἔργων τῆς Μπεζάνης καὶ τῆς Καστρίτσας. Ἀλλ' ὅ,τι κυρίως ἀποτελεῖ τὴν μεγάλην μας, ἀκαταμάχητον δύναμιν, εἶναι τὸ ἠθικὸν τοῦ στρατοῦ τὸ ἀμετάπτωτον, ἡ ἀνυπομονησία τῶν ἀνδρῶν ὅπως βαδίσωσι πρὸς τὰ πρόσω πάσῃ θυσίᾳ.

Σκηναὶ ἄξιαι ἀναγραφῆς ἐκτυλίσσονται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ τὰς προφυλακάς. Εἶδον ἰδίοις ὄμμασι εἰς Πέντε Πηγάδια στρατιώτας ἐρίζοντας διὰ νὰ προηγηθῶσιν ἀλλήλων εἰς τὴν πρώτην γραμμήν. Εἶδον ἄλλους εἰς τὰς προφυλακὰς σχεδὸν παίζοντας μὲ ὀβίδας τουρκικὰς ἅτινες εἶχον πέσει πρὸ τῶν ποδῶν των χωρὶς νὰ ἐκραγῶσιν. Καὶ εἶναι βέβαιον ὅτι μόλις δοθῇ τὸ σύνθημα τοῦ πυρὸς, ὅλος αὐτὸς ὁ ὄγκος τῶν ἐνθουσιώντων ἀνδρῶν θὰ ριφθῇ ἀκάθεκτος πρὸς τὰ